

De sneeuwstorm in 1979 en de gevolgen voor Fam. Meinema
Een gedicht van A. Molenhuis

Deel 1

Machtig – prachtig – dwarrelen ze neer

Je ogen doen bijna zeer,
Wanneer ze vallen op aarde,
Niet te schatten is de waarde.
De aarde bedekt met een wit, zacht kleed,
Maar wanneer de zon wordt heet,
Dan smelt het weer als sneeuw voor de zon.

We weten nog wanneer het begon,
Maar, o wee als het gaat waaien
En de vlokken beginnen te draaien,
En als het 2 dagen en nachten gaat duren,
Dan komt er druk op de muren.
En op stallen en ramen
Dan perst het tesamen.
Dat hebben we van dichtbij gemerkt,
En dan moet er worden gewerkt.

Enkelen hebben het gerinkel en lawaai gehoord
En er zich verder niet aan gestoord.
De volgende dag kon men het aanschouwen
En konden denken, die kweker kan daar zo niet weer wat verbouwen.
Velen zeiden: „wat n boudel doar op t laand
Mor wel moakt dat weer aan kaant?

–

Maar mensen opgelet
Er werd een actie op touw gezet.
De toestand werd uitgelegd
En hulp al spoedig toegezegd.
Op een zaterdagmorgen ging men aan de slag
En de kweker wist niet wat hij zag.
Glas werd verzameld in kruiwagens en kisten
Het ging goed, en voor dat we het wisten,
Was er koffie. Koffie met suiker en melk.
Even onderbreken het drukke werk.
Koffie met brood en koek
Ja, dan is het werk even zoek!

Hulde aan de dames die het gingen verzorgen
Een paar keer op een zaterdagmorgen.
Daarna weer werken geblazen,
Tussen hele en kapotte glazen
Er werd geslepen en gezaagd
En ook werd er wel geplaagd
Dat hoort er zo bij met zoveel mensen op een rij.

Deel 2

Zo tegen elven was het „tabak
En ging men zitten op een bak of zak.
Even een vlekje wegwerken een BB fris of pils
Er was voor elk wat wils.
Daar kikker je van op
En voor de baas was het geen strop.

Met meer energie gaat men weer aan het werk
En voelt men zich weer gezond en sterk.
Er werd helemaal niet gezeurd
En er is in een paar dagen heel wat gebeurd.
Een mooi stukje gemeenschapszin
Jammer, stemden velen er niet mee in.

Na al die sneeuw, kou en regen,
Heeft het gezin weer een duwtje gekregen.
Ze zijn als het ware door een dal gegaan
Maar kunnen het nu wel weer aan.
Drewes is een harde werker,
En voelt zich nu nog sterker en sterker,
Er komt weer een nieuwe kas met heel veel glas.

Er is en komt weer dageraad
Wat ook bij de ingang staat.
Drewes zoekt vast geen andere baan,
Maar blijft op eigen benen staan.
Het is wel vast en zeker
Drewes blijft kweker.

—

Ook Janny, moeder van t grote gezin, zette zich volledig in.
Ze zorgde voor eten en dranken, ook haar willen we bedanken.
Evenzeer hun zonen moeten we belonen
Met hun inzet voor t bedrijf dat is het wat ik u nu schrijf.
Hun dank werd vertolkt in een van Concordias zalen
Daar hoorde men verschillende verhalen.
Jan Frieling met dias uit de natuur
Einde van een winters avontuur.